

4 i påsktiden

Psalmer: 252, Ps 100, 615:1-4, 615:5-7, 17

Texter: 2 Mos 13:20-22, 1 Tess 5:1-11, Joh 13:31-35

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du har utstått vanära för att frälsa oss. Helga oss så att vi inte söker den ära som kommer från människor utan den som kommer från Gud. Amen.

Att bli förrådd är ingen hedersbetygelse. Men dagens evangelietext visar att Jesus blev förhärligad när Judas lämnade nattvardssalen för att förråda honom. Judas förräderi startade en kedja händelser som ledde till Jesu död på korset. Jesus utstod vanära när han blev förrådd, gripen, dömd och avrättad som en brottsling. Men samtidigt blev han förhärligad i dessa händelser. Jesu lydnad intill döden på korset blev honom till evig ära. Kyrkan lovsjunger honom här och i evighet för hans oskyldiga lidande och död. Det är det första. Sedan ska vi göra en tillämpning på oss själva.

Det händer att människor hånar oss för vår tro. Det är inget att skämmas för. Petrus skriver: *om någon får lida för att han är kristen, ska han inte skämmas utan prisa Gud för det namnet.* Det enda som är till vanära för oss är om vi lever tvärt emot Guds vilja. Vi ska inte söka ära från människor utan sträva efter att Gud blir ärad bland oss. Det sker när vi tror på Guds ord och lever efter det. Jesu kärlek sätter ribban för oss. Han älskade oss så mycket att han gav sitt liv för oss. Det ska vi tänka på när vi tycker att det kostar på att visa vår nästa kärlek.

Jesus blev förhärligad i sitt oskyldiga lidande. När Judas hade gått ut för att förråda honom sa Jesus: *Nu är Människosonen förhärligad, och Gud är förhärligad i honom.* Jesus kopplar alltså ihop sin ära med Judas förräderi. Det är svårt att förstå.

Naturligtvis ärade inte Judas Jesus med sitt förräderi. Men i själva händelsen blev Jesus ändå förhärligad. Vi står nu inför höjdpunkten i Guds frälsningsplan, det som alla profeterna talat om. Judas förräderi satte igång en kedja av händelser som inte längre gick att stoppa, och som skulle leda till hans korsfästelse och död. Snart skulle Judas komma med den romerska vakten och ett antal av översteprästernas tjänare för att gripa honom. Jesus skulle bli överlämnad till översteprästerna, dömd och utlämnad åt hedningarna. De skulle håna gissla och korsfästa honom. I alla dessa händelser blev Jesus lydig Faderns

vilja. I Getsemane bad han: ”*Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill*”. Jesus blev lydig intill döden – döden på korset. Han är värd ära i evighet för sin fullkomliga lydnad.

I dessa händelser visade Kristus också sin stora kärlek till oss. Han utgav sig själv för vår skull. Men inte för att vi förtjänat det. Nej, det var för våra synder han led. Han ödmjukade sig och blev lydig intill döden på korset för att sona våra synder. För detta blir han prisad av alla änglar och alla heliga både i himmelen och på jorden. Han är vår enda räddning och Frälsare.

Men när Kristus blev gripen, led och dog var hans ära och härlighet inte uppenbar för människors ögon. Visst skedde stora tecken under Jesu lidande som förhärligade honom. Ett mörker kom över jorden, han gav upp andan med ett högt rop, förlåten i templet brast, jorden skakade, klipporna rännade, många heliga som insomnat fick liv och gick ur sina gravar och kom in i staden och visade sig för många. Människosonen blev på många sätt förhärligad i sitt lidande och sin död men det gick de flesta förbi. En romersk befälhavare visade större insikt i dessa ting än hans egna lärjungar.

De som såg honom förstod inte att de betraktade Sonens fullkomliga lydnad intill döden som ärade Fadern. De förstod inte att Jesus uppfyllde Guds eviga rådslut för vår frälsning. De förstod inte att det som var förutsagt i Skrifterna nu blev fullbordat. De förstod inte att de såg Kristi ofattbara kärlek till oss som gjorde honom värdig att ta emot evig ära och härlighet av alla i himmelen och på jorden.

Jesus säger att han var förhärligad i den stund Judas gick ut för att förråda honom. Ändå säger han: Gud *ska snart förhärliga* Människosonen. Vad var det som snart skulle ske som skulle förhärliga honom? Ja, Jesus syftar nog här på upphöjelsen som skulle följa på hans lidande och död. Det skulle ske snart - på tredje dagen. Paulus skriver i Romarbrevet att han blev med kraft bevisad vara Guds Son alltifrån uppståndelsen från de döda.

För sin lydnad intill döden och för sitt offer i vårt ställe blir Jesus ärad i himmelen av både änglar och helgon. I Uppenbarelseboken skriver Johannes att han fick höra tiotusentals änglar säga med hög röst: ”*Lammet, som blev slaktat, är värdigt att ta emot makten, rikedomen och visheten, kraften och äran, härligheten och tacksägelsen.*” (Upp 5:12) Det är en stor nåd från Gud att han sänt oss sin helige Ande och gett oss förstånd att förena oss med änglarnas skara. Vi lovsjunger också Kristus för att han som Guds oskyldiga offerlamm led och dog i vårt ställe. Vi och alla kristna ärar och prisar honom för att han utgav sig själv till lidande och död i vårt ställe. Vi prisar honom för att ger oss

del i sin seger över döden. Det ska vi fortsätta med i evighet. Honom tillhör evig ära.

Nu ska vi också tala om vad som är vår skam, och vad som är vår ära.

Man kan skämmas för allt möjligt, och gör det också, för sitt utseende, för sina misslyckanden, för att vara så lättlurad och annat personligt. Men inget av detta är en verklig vanära - för det finns bara en enda sak som vi behöver skämmas för, och det är att göra mot Guds vilja. Det är en nåd från Gud att vi har fått förstånd att skämmas för våra synder. Det man skäms för vill man dölja. Så har människor gjort ända från Adams dagar, han som försökte gömma sig för Gud bakom en buske. Men Gud har lärt oss hur vi ska hantera saken. Vi ska bekänna våra synder för honom och ta emot den förlåtelse Jesus vunnit med sin lydnad och sitt offer.

Den andra sidan av saken är att man kan sätta sin ära i att prestera berömvärda saker. Och kanske hoppas man att Gud ska uppmärksamma ens ansträngningar och ge sin välsignelse. Men i Filipperbrevet berättar Paulus om hur han ändrade värderingar när han kom till tro. Det som han tidigare räknat som en vinst, allt som han berömt sig av, det började han nu räkna som förlust därför att han funnit det som var långt mer värt, kunskapen om Jesus Kristus, vår Herre. Vår ära består inte i vad vi presterar utan vad Kristus gjort. Kunskapen om Kristus är långt mer värt än allt vi vill berömma oss av.

Hur blir Kristus förhärligad bland oss? Ja, det sker när vi lever värdigt hans evangelium. Jesus sa till sina lärjungar: *Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra.* Det är inte en nyhet att Gud befallt oss att älska vår nästa. *Hela lagen uppfylls i ett enda budord: Du ska älska din nästa som dig själv.* När Jesus säger att det är ett nytt bud innebär det att budet från denna stund fått en ny aspekt. Jesus befalld alla sina lärjungar att älska varandra så som han har älskat dem. Från nattvardsalen gick Jesus till Getsemane, och vidare till Golgata. Vi ska älska varandra i ljuset av Jesu offer för vår skull. Den kärlek han vill vi ska visa är en kärlek som är en kärlek som sätter andra främst, och som inte ryggar för kostnaden. Paulus sammanfattar det med några korta ord: *Se inte till ert eget bästa utan också till andras. Var så till sinnes som Kristus Jesus var.*

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du är värdig att ta emot evig ära ty du offrade dig själv för vår skull och har med ditt blod köpt oss åt Gud. Vi ber dig: lär oss leva i kärlek till varandra så att Gud blir ärad bland oss. Amen.